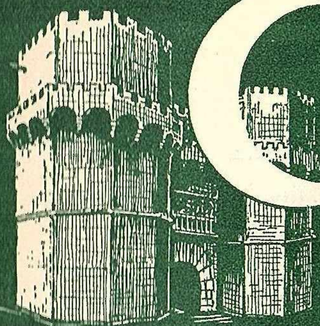


VALENCIA LUNO

BOLETIN DEL GRUPO ESPERANTISTA DE VALENCIA -E y D-

LUNA ĜOJO. Sepa lunradio.

Post longa malhelo, "Luno" reaperas. La kialo de mia longa manko sur la valencia grundo estas tre diversa, sed la ĉefa, kiel ĉiam, estas la manko de tempo. Jam, dekomence, mi avertis ke mia entrepreno devus esti komuna ago, sed tiel ne estis.

La plej ŝoka flanko de la afero estas ke la plej kutima malfacilaĵo, ne ekzistas. En mia rezervejo kuŝas materialo por kvar au kvin "lunradioj", sed la pretigo de la netaĵo por la fotisto postulas malpaciencigan tempon, kiu ĉiam estas preterlasata..."ad kalendas grekas" !

Nun, kuraĝigita de materia helpo de bonvola samideano, kaj puŝata de ĝojiga sciigo, mi relumigas mian kutiman grundon, sed multe pli vaste ! De nun, "La Valencia Luno" fariĝas la oficiala komunikilo de alikantaj kaj valenciaj esperantistaj grupoj. La tradicia emo de la duaj ricevas la junan impeton de la unuaj, kaj, tiel, la komunaj sentoj estos plifortigataj, ne nur de la plimultenombreco, sed de la konscio de la kunhelpado.

La kutimaj renkontiĝoj de ambaŭ grupoj konsistigos nedisigeblan blokon,kiu,certe,efektiviĝos gravajn paŝojn por la plej kontentiga irado de nia lingva kaj morala celo,pere de Esperanto,en nia orienta regiono.

Do; samideanoj en Alikante kaj Valencio justigas pliafoje la proverbon: "Oni pruvas la movon, moviĝante" !

EL PROBLEMA LINGÜISTICO Y EL ESPERANTO.

De entre todos los males que aquejan a la humanidad, el de la incompresión idiomática es uno de los más agudos.

Cualquier idioma natural existente podría servir para solventarlo. De la misma manera que el turco -como ejemplo de idioma difícil- es absolutamente eficaz para que los turcos expresen con facilidad sus deseos y sentimientos, podrían todos los demás humanos expresar los suyos, utilizando el turco, si quisieran aprenderlo.

Pero nadie quiere adoptar el idioma ajeno, lo cual es muy natural. Solo los escandinavos, que han hecho una sumisión idiomática al inglés, se han distinguido en ésto, pero los resultados no han sido satisfactorios. Recordemos que ellos se han destacado en su demanda parlamentaria en favor del Esperanto, lo cual indica que su anglofilia ha sido inoperante. Los demás bloques idiomáticos -español, francés, ruso y chino - nunca aceptarán el idioma de Shakespeare, como tampoco los angloparlantes aceptarían el ruso o el chino.

Solo un idioma neutral, que demuestre la suficiente idoneidad para toda clase de servicios de comunicación, tiene opción al "placet" universal, y, de ellos, el Esperanto, por tener los requisitos esenciales, y, no se olvide, por su inmutabilidad, que le convierte en el único aceptable entre todos sus concurrentes.

Los idiomas artificiales que han sucedido al Esperanto -pretendiendo mejorarlo- no han logrado su propósito, porque el problema no radica en la perfección idiomática, sino en la inmutabilidad. Cualquiera de entre ellos sería eficaz, indudablemente, pero nadie quiere aprender un idioma que lleva en su origen el gérmen de la versatilidad. El mejor acabado puede ser objeto de reforma, media hora después de su alumbramiento.

La longevidad y prestigio del Esperanto estriban en la confianza de que lo que se ha aprendido es inmutable. De ahí su supervivencia sobre todos sus concurrentes, y su prestigio entre autoridades lingüísticas, que le han de dar paso libre a su total vigencia.

CIRANO.

TRADUKA EKZERCO.

Ĉar nia "Luno" devas lumigi en ĉiuj kampoj, ni daŭrigas
ekzercante niajn lernantojn per tradukoj, kiuj hardos ilin
en la traserĉado de plej trafaj vortoj kaj frazoj, kiuj ri-
ĉigos iliajn kapablojn por plej bone uzi Esperanton.

Tial, ni proponas al ili la sekvantajn paragrafojn,kiuj,
kiel kutime,ne konformiĝas tute al la originalo, ĉar ni ne
volas ke, pro antaŭkono, iu trovu la "fonton" kaj trinku
rekte de ĝi !

Jen la tasko:

"Puesto que el viento seguía soplando con flamenca fuer-
za, decidí hacer, al molinero de los alrededores de Leyde,
la anunciada visita. A pesar de la melancólica cara (aspec-
to) de la tarde, las nubes superpuestas, unas sobre otras,
la niebla como palpable, me preparé para el viaje. El vien-
to soplaba, y ésto era lo esencial. Sin viento ¿para qué
sirve visitar un molino?

Visitar un molino en dia sin viento es lo mismo que exa-
minar una máquina cuyos motores están inmóviles, locomoto-
ras con apagadas calderas o una fábrica en domingo no la-
borable. Por el contrario, me esforcé en ver el molino lu-
chando en brazos de los incontenibles vientos, azotado por
la tempestad, recibiendo sobre las abiertas alas el golpe,
el soplo, el ímpetu del desencadenado huracán.

El dia, fúnebre para los ojos y opresivo para el corazón,
a pesar de todo, estaba lleno de gloria para los molinos.

A continuación, me embarqué en un vaporcito, de antemano
preparado y, por la agitación del agua del canal, mandé po-
ner la proa a la ciudad de Leyde."

Ni esperas ke la antaŭa frazaro estu multenombre traduki-
ta esperanten -nur de komencantoj- kiuj, tiel, pruvos sian
kapablon kaj, samtempe, sian konstantecon en la lernado.

Ni lotumos premion inter la trafintoj.

Bonvolu sendi la ekzercojn antaŭ ol la 31an de Majo.

VARIEDADES.

EL VUELO ESPACIAL CONJUNTO.

Se ha producido el entendimiento U.S.A.-U.R.S.S. en cuanto a la acción común, en un vuelo espacial APOLO-SOYUZ con fines científicos.

A ese objeto, las tripulaciones respectivas se han visitado recíprocamente, y se han ensayado maniobras de acoplamiento y operaciones consiguientes. Para ello, tanto rusos como americanos han estudiado durante unos meses los idiomas respectivos, habiéndose establecido que cada cual hable en su propio idioma, y que los otros lo comprendan.

A nosotros se nos ocurre que lo primero es muy fácil, pero lo segundo...ya, ya !

Si surgiese una emergencia y se tuviera que tomar una decisión rápida, no quisiéramos estar ni en el Apolo ni en el Soyuz...más bien en Pinto o en Valdemoro.

Pues bueno está el ruso para aprenderlo, lo que se dice, aprenderlo,en tres meses, para tomar decisiones vitales.

Me estoy imaginando a Thomas Stanford, hojeando febrilmente su vocabulario para emergencias, y decir, balbuceando, en ruso: "Hay exceso de presión!", y, acto seguido, a Leonov, con las prisas, y el lógico movimiento intestinal, contestando,equivocadamente: "Aflojaremos el grifo!"...y la catástrofe!

¡Que no, que no! ¡Aunque me inviten, no voy!

ASTRONAŬZA

EL INGLES, DE LADO.

Escandinavia es, desde luego, una complaciente colonia inglesa, lingüísticamente hablando.

Sin embargo, no lo debe ser tanto, por cuanto en los últimos juegos gimnásticos femeninos en Lankrona (Suecia), el alcalde de la ciudad, primero, y la princesa real, después, saludaron a las internacionales concursantes en fluido...francés. Por lo visto, comprendieron que, ni las rusas, ni las yugoeslavas, ni las italianas, estarían bien con Shakespeare. O, tal vez, que ya estaba bien la cosa. Al fin y al cabo, toda su misión tiene su distensión, más o menos brusca.

LA OPINIÓN DE LOS DEMÁS.-

Nuestro idioma internacional, bien intencionado, magistralmente construído y maravillosamente desarrollado por los que lo han enriquecido con sus producciones originales o por fieles traducciones de obras maestras, ha merecido siempre la encomiástica opinión de aquellos que saben de qué van, sean lingüistas, políglotas de verdad o simplemente examinadores imparciales y peritos en materia gramatical.

Pero, en todo tiempo ha existido gente que ha dictaminado con prejuicios, o lo que es peor, con malicia preconcebida.

Estos han sido los menos, pero, ciertamente son los que han armado más ruído.

Poco a poco, gracias a nuestros congresos y a nuestras producciones literarias, son menos los que se atreven a hacer el ridículo exponiendo criterios que no responden a la verdad.

De todas maneras, cuando en la prensa comprobamos que no estamos solos, y que aquellos que pueden juzgar con fundamento apoyan nuestros esfuerzos, no podemos menos que agradecerles su valiosa opinión. Si, en un tiempo, lingüistas del fuste de Meillet y Mario Pei garantizaron ante la opinión pública que el Esperanto es una cosa seria, nos sigue satisfaciendo que Miguel Angel Asturias y Luís de Castresana no discrepen de Gerardo Diego en su favorable opinión sobre el idioma internacional.

Últimamente, la Revista de los Laboratorios IBYS, que lee toda la clase médica española, en su sección "La Torre de Babel", magistralmente conducida por Juan E. Zúñiga, ha aludido frecuentemente al Esperanto. En el nº XVII de su serie, y bajo el título "Miles de lenguas", termina el jugoso artículo con un párrafo que no resisto al impulso de transcribir literalmente:

"De todas formas, el hombre debería buscar y adoptar una lengua única, que le sirviera para facilitar la comunicación cada vez más frecuente: un sistema neutral y lógico, cuyo modelo más accesible bien pudiera ser el esperanto".

Opinión que le honra, puesto que es la misma que ya expresó en su tiempo, aquél gran humanista y filósofo que se llamó Luis Vives.

MIRINDAĴOJ.

Pli kaj pli oni konscias pri la ekzisto de faroj kies kialoj eskapas al niaj komunaj konoj, kaj, eĉ, al tiuj de altetaksataj sciencistoj.

Estas personoj kiuj povas haltigi horloĝojn per la nura koncentrita rigardado. Aliaj kalkulas, senerare, konkurante kun komplikitaj komputiloj. Estas konata fakto ke grekoj kaj hindoj marŝas sur braĝoj, sendifekte por siaj plandoj.

Advokato en Torino, pentrema, prifaris eksterordinarajn pentraĵojn ĉar lia mano estis gvidata de mortinta fama pentristo el la pasinta jarcento. Fidindaj personoj atestis ke, foje, la peniko pentris, dum la pentristo sidis ... du metrojn for de ĝi.

John Traynor, vundito de la unua mondmilito, suferis profundan truon ĉe la kapo kaj ankaŭ en la du brakoj; unu el ili, tiel paralizita, pro nervotranĉo, ke ĝi fariĝis skeleta.

Li iris al Lourdes, en pilgrimado, kvankam li estis ateisto. Neniu el la kredemaj akompanantoj estis kuracataj; tamen li, dum la meso, sentis ke sia mano moviĝis, kaj la truo de la kapo forviŝiĝis ! Reveninte hejmen li sukcesis rehavi kapablon por laboradi -brake- en karbobutiko, dum pli ol dudek jarojn, ĝis la fino de sia vivo.

Laste, nederlanda spektaklisto publike traboras sian ventron, per longa glavo, de la stomako ĝis la lumbojn ! Foje, kuracistaro ekzamenis radiologie la bildojn kiuj pruvis ke la glavo trapasis la stomakon kaj aliajn gravajn organojn; fortirinte la armilon, eĉ ne guto da sango makulis la truon, kaj, post du tagojn, ĝi estis tute fermita !

La parapsikologio estas scienco kiu estas ankoraŭ en sia bebaĝo; ĝi provas klarigi multajn aferojn kies kialojn ni, erare, eksplikas laŭ konataj mekanismoj, kaj aliajn, kiujn, ni, tute ne povas diveni.

Eble en tuja estonteco, ni povos kaŝi nek pensojn nek emojn. Kia teruro !

Mi raportas tiujn strangaĵojn ĉar la lasta menciita aganto sin nomas....Mirin-Daĵo (Mirindaĵo). Lia esperanta nomo kongruas kun la faroj de li prezentataj, kaj ni esperas ke lia trapasanta glavo ne trapasu niajn esperojn !

DENASKE, POLIGLOTOJ.

La kredebleco de la homamaso estas supermezura kaj mirinda, pri iaj mallogikaĵoj, kaj ĝi defias ĉiajn limojn de plej simpla rezonado.

Jen ekzemplo: Antaŭmallonge, la hispana radio elsendis serion de epizodoj de la fama "best seller" PAPILLON.

La ĉefrolulo, apartenantaj al la plej aĉa kaj neklera socitavolo de la franca kretenaro, sukcesis fuĝi ope el la franca malliberejo en Gvajano. En sia forkuro ili parolas kun indiĝenoj -kiuj kapablas paroli nur en sia lingvo- kun angloj, hispanamerikanoj kaj, eĉ, mi konjektas, kun nederlandanoj.

Kaj, mirinde, kaj"akademie", malgraŭ sia forĝado en la plej feĉaj medioj de Francujo, ili flosas majeste en la konversacioj kun tiuj diversnaciaj kontraŭparolantoj.

Eble, iliaj krimigaj kromosomoj estos, samtempe, kapabligaj, por denaske, scipovi diversajn lingvojn.

Tiu "pilolo", tiel ofte ripetita en filmoj, noveloj kaj fabeloj, pruvas la naivecon de la tolerema legantaro kaj la literaturan senhontecon de la verkistoj kiuj glutigas tiujn monstraĵojn al sia klientaro.

Eble, iam, ni spektos filmon en kiu, sen ia malfacilaĵo, interparolos eskimoj kun svalioj, aŭ mongoloj kun tuaregoj. "Chi lo sá?".

XXXXXXXXXXXX

KIEL ELPAROLAS KELKAJ HISPANAJ ESPERANTISTOJ.

Eĉ bonaj posedantoj de Esperanto elparolas malkorekte kiam ĉe komenciĝo de vorto, S estas sekvata de alia konsonanto, kaj tio impresas malbone alilandajn esperantistojn, kiuj, tial, divenas la naciecon de la fuŝanto.

Ekz.: statuo, skribi, stelo, estas prononcataj laŭ tiuj: Estatuo, Eskribi, Estelo; eble ĉar en hispana lingvo, tiuj vortoj estas tiel skribataj kaj prononcataj.

Do, oni ne devas prononci: Esveltaj Esvedoj Estrebas per Estangoj Eskui Estelojn, sed:Sveltaj svedoj strebas per stangoj skui stelojn.

Tiel, svedoj ne venos por skui vin per stangoj, kio estus tre, tre malagrable!

EL ESPERANTISTA Y EL CASTELLANO.

En nuestro último "Lunradio" comenzamos una sección, encabezada con este título, con la que demostramos nuestro cariño a nuestro idioma nacional, y, al propio tiempo, pretendemos borrar de nuestras mentes la suspicacia de que nuestra tendencia esperantista va en menoscabo del lenguaje de nuestros mayores.

Hemos recibido muchos alientos para que continuemos en nuestro empeño, y también algunas recomendaciones de no persistir en ello, puesto que no van a hacernos el menor caso.

Ya lo sabemos -querido Bohigas- pero eso no quita para que a fuer de Quijotes, rompamos una lanza contra ese molino de viento tan inexpugnable que es la crasa indiferencia de la gente, y la inadecuación de quienes deben ser fieles guardianes del tesoro idiomático.

Sabemos que una causa corriente de la adulteración de los idiomas es la tendencia del vulgo a la simplicidad, que va erosionando asperezas y dificultades de dicción. Pero, todo tiene un límite.

No creemos que la X sea tan feroz que no quepa en el abecedario; y es cosa corriente oir, hasta a los locutores de radio y televisión -que debieran ser catedráticos del buen decir- monstruosidades como: boseo, esposición, espresidente (cuando ha dejado de serlo) y esceder (cuando, precisamente no se cede nada), y otras lindezas por el estilo.

¿Es que cuesta tanto pronunciar la X?

Y lo paradógico, en este asunto, es que, cuando se pronuncian las palabras; México, Oaxaca, Ximeno y Ximénez, a las que corresponden: Méjico, Oajaca, Gimeno y Jiménez, muchos "avispados" nos colocan una X como un aspa de molino!

Paradóxico ¿No?

==========

La Feria de Barcelona, en su cuadragésima segunda edición, ha repartido 50.000 informes en Esperanto, siguiendo en su tónica de años anteriores. Los carteles y murales han patentizado la eficacia del idioma de Zamenhof para difundir empresas comerciales de la envergadura de la Feria de Barcelona.

==========

Verda stelo,pinglita sur la refaldo ,devas esti garantio ne nur de esperanta kapablo ,sed ankaŭ,de vera honesteco.

IVO LAPENNA KAJ NI.

Esperanto, ja, ne nutras siajn adeptojn nek siajn aktivistojn. La nombro de tiuj kiuj vivadis dank'al ĝi povas esti kalkulitaj per la fingroj de unu sola mano.

Sed, tio kion rajtas esperi tiuj kiuj laboradas kaj oferis al ĝi grandan parton de sia vivo, estas la dankemo de vivantoj kaj vivontoj.

Ni ne malkovras la nunan etoson de la esperanta movado dirante ke ĝi estas absurda, kaj ke ĝi, anstataŭ trankvila lago, respegulanta internan harmonion, estas, fakte, bolanta vortico ŝprucante fajrerojn en la tutan cirkaŭaĵon.

Ni ne intencas analizi la pasintajn faktojn en la Hamburga Kongreso, nek recenzi la etapojn kiuj kondukis al la eksplodo de la krevanta grenado kiu makulis la tiean kunvenon.

La fakto estas ke Prof° Lapenna, laborinte kaj sindoninte dum jardekoj, briliginte nian movadon kaj suprenlevinte ĝin ĝis altajn nivelojn de prestiĝo kaj estimo, devis forlasi siajn postenojn, sen la deca kaj meritita honorigo.

La Valencia Grupo de Esperanto, en sia lasta festa kunveno, deklaris unuanime, sian bedaŭron pri la pasintaj faktoj, sian dankemon pro la grandaj meritoj, akumulitaj de Prof° Lapenna, kaj decidis nomi lin Honora Prezidanto de la Grupo.

Dr° H.R.Tonkin, nuna Prezidanto de U.E.A., promesis publike kaj sur la revuo "Esperanto" de U.E.A., ke la Asocio restos politike neŭtrala, tiel kiel postulas la tradicia regularo kaj la spirito de tiuj kiuj fondis kaj gvidis ĝin, ĝis nun kaj estas la baza kondiĉo de ĝia ekzisto.

Se tiel estas, ni daŭrigos konsistigante la Asocion, kaj ni esperas ke la nuna Estraro plenumos sian promeson; la malo estus la dispecigo de nia socia kaj morala entrepreno, kiu tiom da penoj kaj oferoj kostis al niaj antaŭuloj...kaj al ni.

Tiam, kun streĉita koro kaj profunda amareco, ni devus forlasi la ŝipon kiu, sub la Zamenhofa flago, lancis Hodler, kaj stiris, siavice, tiuj kiuj ĝis nun, estis fidelaj gardistoj de la spirito de la Fondin[illegible]

LA ESTRA[illegible] DE V.E-G.

NE VULGARA FAMILIO.

La familio de nia kara amiko Petro Marqueta, esperantisto de Zaragozo, ne estas vulgara nek glata familio.

Li estas edziĝinta al Flora Siibert, estona samideanino, kaj iliaj kvar gefiloj estas denaske esperantistoj.

Tio ne estus elstara kondiĉo se ne estus pro la kvalitoj de la idaro, kiu estas tute ne komuna.

Unu el la filoj, Gustavo-Adolfo, studento de Biologio, estas saltatleto, ĉampiono en Hispanujo en universitata konkurso, kaj li atingis 2m11 en internacia renkontiĝo Finnlando-Anglujo-Hispanujo. Lasthore, ankoraŭ pli. 2m.18cm.!

En diversaj internaciaj konkursoj -en Norvegujo, Polujo, Bulgarujo kaj Finnlando- li povis konversacii en Esperanto kun multaj sportuloj el tiuj nacioj, kio estis tre plezuriga por li ... kaj por la aliaj!

La filino, Florinda, bela kaj inteligenta, parolas flue krom hispana, anglan, francan, italan, germanan kaj Esperanton.

Ŝi elstaras en alpaj sportoj kaj naĝado, kaj, kiel kulmino de superaĵoj, ŝi atingis la honoron esti nomata "Maja de Aragón 1974", tio estas "Belulino de Aragón" (nia norda hispama regiono).

La filo Ludoviko estas lerta teknikisto pri ledaĵoj, kaj Petro estas jam sperta arĥitekto.

Do, la simpatia paro Petro kaj Flora florigis tute ne vulgaran kvaropon, pri kiuj ili kaj ni fieras sincere. Ni gratulas ilin kaj aŭguras, por ĉiuj, grandajn sukcesojn, tiel en la sportoj kiel en la vivo.

UNIVERSALA IDIOMO ELPENSITA DE HISPANO.

Ni, esperantistoj, estas sufiĉe stultaj por strebi lernante Esperanton, kiu, estante centojn da fojoj pli facila ol iu nacia, estas, tamen, deviganta nin studi monaton post monato.

Hispano "ne andaluzo" kreis novan internacian lingvon -eble la tricentan post Esperanto- kiu povas esti finlernita post KVARONHORO!

La nova lingvo nomiĝas "Frendo" kaj la aŭtoro, laŭŝajne estas palenciano (ne valenciano!). Eble, nun, la kamaradoj de la Palencia Esperanto-Rondo jam transiris al Frendo.

Kompreneble! Nur kvaronhoro! Kia fiasko por ni!

AL RAIG DE LA LLUNA.

Com fa ja algun temps que " La Lluna" no ha brillat en la nostra regió , encara que ha estat constantment presenciant la vida esperantista , no creiem oportú recordar activitats passades , ja fora d'actualitat , com fou l'encontre en Benidorm , i , en data no tan llunyana , el de Gandía.

Tant en l'u com en l'altre , quedaren demostrats l'entusiasme d'alacantins i valencians ; el segón tingué el lluïment , cercat de nostre samideá Rafel Moral , que tan bé organitzá l'Encontre , per a que hagués satisfacció , com així ocorregué.

Aquest any , i amb la antelació deguda , ja está fixada la data : el tercer diumenge de Maig , dia 18 , tindrá lloc l'Encontre , en Denia , seguint un programa que es distribuirá oportunament.

Denia , la formosa ciutat costanera, que , als peus del Mongó assenyala la separació de la Marina d'Alacant , de la Costa del golf de Valencia , será el marc ideal de la nostra afirmació esperantista.

A la natural satisfacció que a tots ens ha de produir este encontre de germanor , s'ha de sumar l'atractiu turistic que, en eixa época , amb l'esclat de la primavera i el perfum de l'ambient dels tarongers , ha de proporcionar una atmósfera de saturació hel·lénica , com correspón a Denia , históric centre de cultura grega , que avuí es preat floró del país valenciá.



Els cursos d'Esperanto que durant tot l'hivern s'impartixen en el Grup de Valencia , se veuen incrementats pels cursets rápids mensuals , en Juny y Septembre.

En Xest , Burjasot i Cullera , no es cessa de treballar.

Sabem que en Alacant el Grup té un dinamisme eixemplar , com també en Callosa de Segura. En Campello , el Pare J.Armelles , amb una activitat encomiable , no cessa d'ensenyar Esperanto als xics del col·legi salesiá , per cuant es d'esperar un proper futur esplendorós per al moviment esperantista en la contrada alacantina.

En Benidorm , els esperantistes estrangers , junt amb els locals , se reunixen amb freqüencia , i es un atractiu per aquells , que troben , en la formosa ciutat alacantina , caliu d'amistat , gracies a l'Esperanto.

V. Martí Miñana.

NOVA ESTRARO POR LA " VALENCIA ESPERANTO-GRUPO."

O========O

Laŭ ĝenerala alvoko , la naŭan de pasinta Novembro,kunvenis valenciaj grupanoj por elekti sian novan Estraron.
Jen la elektitaj nomoj :
Prezidanto: JOHANO DEVÍS CALPE. Sekretario: FRANCISKO MARCO MÁÑEZ. Kasisto: JOZEFO PÉREZ CATALÁ. Bibliotekisto: JOZEFO SOLER SEMPERE. Del° Radio: MIKAELINO MALÓN FENERO. Voĉdonanto 1ª: RAFAELO HERRERO ARROYO. 2ª: JAKOBO MIQUEL PLANAS. 3ª: FELIKSO NAVARRO CLEMENTE. 4ª: JOZEFO SEGUER GARCÍA. 5ª: DOMENIKO DOMÉNECH SAVALL. 6ª: EMILJO VERDÚ FERRANDIS.
En la sama kunveno oni decidis ke la enspezado de kotizoj efektiviĝu trimonate , por eviti nenecesajn ĝenojn kaj elspezojn. La minimuma kotizo estis fiksata je 50 pesetojn,trimonate. Ni esperas ke ĉiuj komprenu la logikon de tiu decido , kaj ke la akcepto estu ĝenerala.

O===========O

JARA RENKONTIĜO ALIKANTE-VALENCIA.
Laŭ supra mencio , ĝi efektiviĝos la trian Dimanĉon de Majo (18ªn). Ni disdonos la decan informilon , oportune , al ĉiuj grupanoj , por ke ĉiuj, antaŭtempe , pretigu sian ĉeeston.

60ª UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO (26ª VII - 2ª VIII). Okazonta en Frederiksberg (Danlando). Do , tuj post nia Nacia Kongreso.

XXXVª KONGRESO DE HISPANA ESPERANTO-FEDERACIO.(18ª-22ª VII). Ĝi okazos en Lérida , laŭ programo kiun ni detalos oportune. La okazigo en kataluna regiono estas sukcessekuriga.

XXVIIª KONGRESO DE INTERNACIA FERVOJISTA ESPERANTO-FEDERACIO (10ª - 16ª Majo) en VILLACH (Aŭstrujo). La postkongreso efektiviĝos en Salzburg , kio estas promeso de interesa tempopaso sub turisma vidpunkto.

PORTUGALA ESPERANTO-KONGRESO.- Ĝi , bedaŭrinde , estas prokrastita , kaj , eble , ĝi jam ne okazos ĉijare.
Ni komprenas ke la nuna stato de nia najbara lando ne estas la plej oportuna por celebrado de paca kongreso, kaj ni arde deziras ke ili trovu baldaŭ la vojon al la frata kunvivado.

O===========O